



EESTI SKAUT

S i s u k s :

Noored ja vanad ühise skautluse lipu all	
Skm. E. Maddisoo	
Võidupüha tuled	A. S.
Truu surmani isamaale	E. K.
Mees surnumantlis	H. T.
Mag. A. Allik 70. aastane	R. O.
Tallinna skautide ja gaidide suurparaad	L. K.
Skaut on elujulge ja rõõmus	V. H.
Skautid Lääne-Saaremaa noortepäeval	H. T.
Salgatöö	R. K.
Praktilist	A. P.
Gaidide nurk.	
Teateid Malevaist.	

XVII aast,

1938
Juuni 1938

Eesti Skautide Maleva. van. käskkiri nr. 16.

Tallinnas, 14. juunil 1938.

§ 1.

Eeloleval võidupühal, 23.—25. juunini peetavast 11. üldlaulupeost võtavad osa korrapidajaina ka skaudid, kelleks malevail valida 14. a. ja vanemaid skaute nende seast, kes Võidupühaks Tallinna sõidavad. Maleva poolt valitud skautide arv ja saabumise aeg teatada kohe peastaabile.

Võidupüha eelõhtul 22. juunil tuleb skautidel esineda koos gaidide, kodutütarde ja noorte kotkastega Eesti Vabariigi Presidendile, Sõjavägede Ülemjuhatajale ja Haridusministrile Kadrioru lossis.

Käigul Vabariigi Presidendi juure esineb E. Sk. Maleva 500 skaudiga.

§ 2.

Eesti Skautide Maleva Tallinna koondamise, rongikäigu ja laulupeo korrapidamise üldkorralduse alal määrän:

- üldjuhiks Peastaabi Ülema abi skm. V. Andresen,
- üldjuhi abiks rongikäigu alal Harju Sk. Mlv. juhi skm. A. Miller,
- üldjuhi abiks laulupeo korrapidamise alal Tall. Sk. Mlv. juhi skm. R. Tõnuri,
- majandusala korraldajaks Peastaabi laekuri skm. A. Mitt,
- skautide Tallinna peatuspaiga korraldajaks Tall. Sk. Malevast nskm. E. Ots.

§ 3.

Vastavalt kohtadelt saadud andmeile tuua malevaist Tallinna esindusrühmi järgnevalt:

Alutaguse Sk. Maleva	1	rühm	koosseisus	3 salka,	igas salgas	8 skauti.
Harju	1	"	"	"	"	"
Järva	1	"	"	"	"	"
Lääne	1	"	"	"	"	"
Narva	1	"	"	"	"	"
Nõmme	2	"	"	"	"	"
Petseri	1	"	"	"	"	"
Pärnu	2	"	"	"	"	"
Rakvere	2	"	"	"	"	"
Sakala	1	"	"	"	"	"
Tallinna	4	"	"	"	"	"
Tapa	1	"	"	"	"	"
Tartu	2	"	"	"	"	"
Valga	1	"	"	"	"	"

Esindusrühmadel tuua kaasa maleva lipp ja rühmade lippe — palju on võimalik ühes võtta. Esindusrühmadel koguneda 22. skp. kell 14.00 Rannaväravas spordiväljakule. Esindusrühmadest osavõtjad skaudid olgu pikakasvulised ja esinemiselt eeskujulikud. Esindusrühmade juhid määrata malevate juhtidel.

§ 4.

Kõik rongikäigust ja laulupeost osavõtjad skaudid kandku korralikku skaudivormi (korralik vormipluus, sinised lühikesed püksid, rühmades ühtlased sukad ja kaelarätid), peakatteks juhidel skautjuhi kaabu — skautidel ühtlane, malevas tarvitatav laagrimüts.

§ 5.

Avaldan teadmiseks, et Eesti Noorsoo-organisatsioonide Peavanem kinnitas 27. mail, s. a. Eesti Skautide Maleva Peastaabi järgnevas koosseisus:

- Maleva Vanemaks skm. N. Kann,
- Maleva Vanema abiks skm. E. Maddisoo,
- Peastaabi Ülemaks ins. A. Gering,
- Peastaabi Ülema abiks skm. V. Andresen,
- Peastaabi Ülema abiks skm. H. Michelson,
- Peastaabi laekuriks skm. A. Mitt,
- Välissekretäriks skm. B. Rautsma.

Alus: Riigihoidja juhend noorsoo organiseerimise alal nr. 1 § 1.

§ 6.

Skm. A. Koiki lahkumisel Peastaabi Ülema kohalt ajapuudusel, avaldan temale tänu ennastsalgava töö eest Eesti skautluse organiseerimisel. Loodan, et skm. A. Koiki ei loobu täiesti skautlikust tegevusest ja vajaduse korral oma tööjõudu ja kogemusi ei keela skautlikule liikumisele.

§ 7.

Avaldan teadmiseks Eesti Skaudisõprade Liidu ja Eesti Skautide Maleva Peastaabi uue aadressi, mis alates 1. juunist, s. a. on:

Suur Karja 10—5 Tallinn.

Peastaabi telefoni nr. 446-75. Peastaabi korralised koosolekud peetakse igal esmaspäeval kella 19.00—21.00-ni.

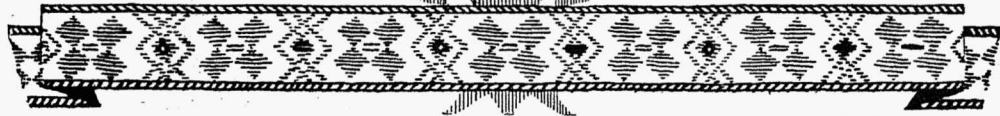
N. Kann,
skm.

Eesti Skautide Maleva
vanem.

A. Gering,
ins.

Eesti Skautide Maleva
Peastaabi ülem.

EESTI SKAUT



JUUNI

Nr. 6 — 1938

XVII AASTAK.

Noored ja vanad üksmeelselt skautluse lipu all

Skautlus on noorte liikumine. Tema ümber on koondunud Eestis tuhanded tulihingelised poisid ja tüdrukud. Pikkade aastate jooksul on nende ideed kandunud sügavamale massi hulkadesse. Kõikjal on tuntud skaudi ja gaidi nimi. Isad ja emad usaldavad nende juhte ja lubavad häälemeel omi lapsi astuma nende malevaisse. Veel enam, nad ise on astunud nende ridadesse, moodustades skaudi ja gaidi sõprade seltsid, kellele ülesandeks on toetada noorte isetegevust ja enesekasvatust. Aastate kestel on ka nende read paisunud tuhandetesse. Sellest ideest nakatuvad järjest uusi. Mis on see, mis neid selleks kaasa kisub? See on leplik koostöövõimalus noortega. Kui pahatihti vanad kurdavad, et noored neid põlgavad või ka vastupidi, siis skautluses on see saavutanud parimal kujul kooskõla. Skaut ja skaudisõber saavad ja töötavad takistamatult käsikäes üksmeelselt. Skautlus on olnud sel alal teerajajaks, kus nii hell küsimus, kui seda on „isade ja poegade“, vanade ja noorte koostöö probleemid, on leidnud õnneliku lahenduse.

Soovin kõikidele skaudipoistele, gaiditüdrukutele ja nende headele sõpradele tulevikuks sama õnnelikku käsikäes võitlemist ja rind-rinna kõrval skautluse hüvangu nimel koostööd, kuid nii, et igale jääks siiski oma tööväli ja ülesanded. Noortele jäägu nende tööala ja vanadele jälle oma. Mõlemale leidub skautluses ülesandeid külluses. Veel soovin skautidele, gaididele ja nende sõpradele Võidupüha puhul julget meelt ja kindlat tahet rakendada end kogu oma jõuga isamaa hüvanguks tegema kõik, mis tema võimuses.

Hääd suvist matkamist ja skautlemist!

E. Maddisoo,
skn.

Eesti Skaudi Sõprade Seltside
Liidu esimees.

Võidupüha tuled

Aug. Silla.

Vaba kodumaa! Su looduse ilusamal õitsengul on taas saabunud meie rahvuse ja rahvusliku kultuuri võitude tähistamispäev — Võidupüha.

On saabunud päev, mil' pühitseb valgus ja vabadus võitu pimeduse ja orjuse üle.

See päev on ka suupäevaks Eesti rahvale, tema mineviku ja oleviku san-garitele.

Sumedas suveõös süütame Võidutu-led ja selle loitval valgusel meenuvad meie pöördpäevad, meie lunastuspäevad Võnnu all, kus rajasime uue võimsa ja uhkema iseseisva elu meie rahva aja-loos.

Võidutulede loitval valgusel kustuta-me oma tänuvõla nende ees, kes jätnud vapra elu isamaa ja rahva vabaduse eest!

Võidutulede pühalikest sädemeist süütame oma hinge tuled ja kanname selle Prometheuse tule edasi järeltule-vale soole, nagu Hämarik Koidule päi-

kese ning sõnal raudsel, vägeval kin-nitame: et olime siin ja jääme siia!

Võitu tähistades peame valvel olema ka tuleviku ees. Raske oli saavutada ise-seisvust, rippumatust, kuid veel raskem on teda hoida. Vabadus kaob, kui seda ei kaitse õiglased, riikliselt mõtlejad ko-danikud. Iga eestlase tahe peab olema tegev ja sinna poole suunitud, et hoida kodumaa vabadust.

Skaudid ja gaidid! Oleme Eesti noo-red — oleme Eesti tuleviku lootuse-kandjad ja meie kohus on näidata koğu maailmale, mida suudab ära teha Eesti!

Selleks peame koondama ridu tihe-damaks ja üksmeelsemaks endisel teel. Peame innuga harima põlde, jõudu pin-gutama teaduste ja tarkuste küpsvilja tarvis. Sellega kindlustame iseseisvust rohkem kui relvaga.

Võidupüha tuled kohustavad! Või-dupüha tuled julgustavad! Võidupüha tuled tiivustavad!

„Olge valmis!“



Truu surmani isamaale

On maid maailmas tuhandeid
ja rahvaid mitmeid miljoneid,
Üksainus Eestimaa,
Üksainus Eestimaa.

Selle sõnumi viivad endaga ühes kaugetesse maailma meredesse Läänemere rahutud vood, see kostub Soome lahe sinihõbedaste vete turjalt hõimumaale ja kaugele põhjavalguse rajale, Peipsi avarailt veteväljult kiirgab see hõise meie ürgkoju, Altai kaljudeni ja hellalt ulatavad Munamäe põlispuid selle kauni ütluse pilvedele, mis veerevad ikka, ikka lõuna poole.

Ja kui toovad õhud meile tervitusi laiaist maailmast, siis kajavad vastu meretuuled karmil paekaldal, laulavad visa laulu Saare kadakased karjamaad, mühisevad Alutaguse põlised laaned.

See on armas ja hell laul eestlasele, kauni maakese isandale, kelle süda paisub uhkusest ja rõõmust, öeldes: „See on meie maa, need on meie metsad ja mäed, siin on meie esiisade pärandus, ta on meie oma!“

Kui Vanaisa lõi maailma, siis andis ta meie tublidele kalevitele koduks kauneima paiga maailmas — Eestimaa. Vägevatest kalevitest võrsusid vahvad vanemad, vaba Eesti väarikad pojad, kes kandsid südames ausust, julgust, kindlust ja häädust, olles oma vahvuse poolest kaugelgi tuntud Läänemere isandad.

Vabad vanemad pärandasid selle maa oma poegadele ja õpetasid neid kaitsma oma sünnimaad. Ja tuli aeg, kus koonduti võimsaks malevaks ja rasketes heitlustes löödi tagasi meie vabadust ähvardav raudrüü, sest viikingite vaba veri ei lubanud ennast aheldada.

Algas eestlaste suur töö, muudeti õitsvaks viljapõlluks kannatanud maa. Kungla kuningate kütisetuli oli kustu-

nud, nüüd hakkas tööle kortsuspalgeline eesti talupoeg, et luua endale ilusat kodu. Ta kangutas ja juuris kände, raius metsa, kraavitas soid ja haris põlde, ega seisatanud enne, kui kerkisid uue valge elamu seinad. Nii töötas eestlane, koidust videvikuni, visalt ja lakkamatult, endal rõõm südames ja lootus silmis. Aastaid kulus, aga nüüd on pandud alus õitsvale Eestile, väikesele armsale sünnimaale. Valmivad viljapõllud, valgetüvelised kasesalud, looklevad maanteed ja andidest rikas mullapind on suurimaks tänuks meie vanemaile, kes oma parimad teod töid kodumaale. Eha ja koit, rannaliiv ja karge vesi, kiirev suvi ja karm talv tuletavad meile meelde, et austaksime neid mehi, kes isamaa ilu hoieldes kadusid toonela rüppe.

Meie kodumaa on kehv, aga siiski määratu rikas. Ta pole kullaväli laisale, vaid on varaallikas töökale, hoolsale ja püüdlikule. Lootusi, häid kavatsusi ja veelgi paremaid tegusid on meil külluses, — meil on tublised mehi ja naisi, kelle käed haaravad tööd — ja kas pole see rikkus!

Olgem õnnelikud, et tohime nimetada ennast eestlasteks, põlise, karmi, aga siiski ilusa kodumaa lasteks, sest kogu maailmas on vaid üks Eesti, üksainus Eestimaa.

Ei oota meid kuski kauneim tulevik, ei saa me armastada ühtki maad enam, kui oma sünnimaad, sest on vaid üks Eesti, mis võtab meid avasüli vastu oma sini-must-valge lipu alla. Siin võidame hallid mured, siin jagame oma rõõmud rõkkavad, siin laulame koos Vanemuisega:

„Töö, mure, laulu vaba kodumaa,
jäa vabaks sa, jää seisma sa!“

Elliko.

Mees surnumantlis

H. Tammart, nskm.

See sündis aastate eest Põhja-Läti-maal.

Küllap sel kohal, millest nüüd jutustan, oli oma nimigi, aga aeg on kõik mälestused tuhniks muutnud, eestkätt aga on kustutanud selle lätipärase alevikusurnuaia nime, mille läheduses pidasime valvet juba mõnda aega.

Aeg oli südasuvine, kõrvetavalt kuum. Puudus ainult paar päeva jaanipäevast. Alles äsja oli alanud heitlus uue, tugeva vaenlasega, saksa landesveriga ja kogu rinne Võnnu linna ees oli nagu turtsuv ja ähkv vedur jaamaesisel, mis paiskab kord paremalt, teise vasemalt kuumi aurupilvi rõõbastele. Ainult meie kitsas lõigus valitses eba-harilik vaikus juba mitmendat päeva.

See koht, kus asusime, oli vaenlasele raskesti ligipääsetav, seepärast ei kardetud siit erilist ohtu, ja kuna mehi oli igalpool vähe, arvati, et kaheksast õp-pursõdurist jätkub selle kaitsmiseks. Õieti ei olnudki siin midagi kaitsta, sest sel ajal, kui mujalt kuuldus aina püs-side praginat, ei näinud me siin ainustki sakslast.

Vahetusime valvekorral paarikaupa umbes kahe tunni tagant, kuna ülejäänud mehed puhkasid senikaua mõnikümmend sammu kaugemal läti talus. Meie elu oli kuldne. Talu oli jõukas, taluomanik suurepärase inimene — ja mitte ainult suurepärase, vaid ka huvitav. Kõneles koguni eesti keelt imeliku aktsendiga, ütles, et on vanavanemate poolest eestlane, et need kord mitu põlve tagasi müüdnud Lõuna-Tartumaalt kohalikule mõisnikule, ja et nüüd isade keel tahab vägisi ununeda. Kõneles palju muudki huvitajat, ja ta poleks vist kellestki leidnud nii tänulikku kuulajaid kui meis — õppussõdureis.

Istusime jälle koos õhtuvidevikus. Ahjukoldes praksus hubane tuli, aknad olid paksult kinni kaetud, et ükski valgusekiir ei reedaks meie asupaika ja

vana lätlastest-eestlane silus lühikest habemetüügast, et leida uut jutulõnga huvitatud kuulajatele.

— Usute tonte, poisid? küsis lõpuks.

Vastame talle naerulaginaga. Nägin esmakordselt et ta süngistus. Paistis, nagu oleks teda haavanud meie üle-meelik naer.

— Nii, nii! urises siis. See on see noorus — ega's säääl vanade jutt ei maksa midagi. Aga teie naerge, või kuidas tahes — meie surnuaias, siin ta kummitab ikka siiski.

Et otse säääl, kus asus meie valvepost, kummitama pidi, see oli hoopis midagi muud. Ja seepärast tekkis koldeäärses ringis vaikus. Kõik olid korraga ärevil, kõik ootasid pinevalt, mida vanamees sellest räägib. Aga vanake oli vait ja näis, et samapalju kui varem teda haavas meie naerulagin, löbustas nüüd teda ülespiitsutatud uudis-himu, mis selgesti peegeldus meie kõigi nägudelt.

— Milles see vaimudelugu õieti seisab? päris viimaks Edgar, kellega mul üsna pea tuli minna üle võtma järjekordset valvet.

— See asi? venitas vanamees. Eks see algas õieti kolm-neli põlve tagasi. Siis elas siin mõisas, mis nüüd juba ammu on riigi oma, veel mõisnik. Oli hirmus tige inimene, piitsutas oma orje, kus aga sai, ja vandus suure suuga kurja, kui need talle ta ülekohtu pärast jumala viha ja nuhtlust taevast alla needsid. Nii kestis see aastaid, kuni siis ootamatult jaanipäeva eelsel ajal mõisnik äkki suri. Oli igapidi terve mees, priske ja punane, aga kui jälle tühisel põhjusel hakkas mõisaõuel töötavate orjatüdrukutega kärkima, kukkus äkki keset sõna pikali ja oli valmis. tooda külatark, toodi kaks tarka, ei aindanud enam, — oli lihtsalt surnud ja jäi surnuks. Oleks muidugi võinud tuua ju ka Võnnust tohtri, aga mis see-

gi teha suudab, kui isegi külatark on täitsa nõust lahti.

Vanamees peatus silmapilguks, siis jatkas:

— Nojah, oli surnud ja maeti maha — siiasamasse surnuaeda, üsna kabeli lähedale. Pärast seda aga algasid siin imelikud asjad — surnuaias kummitas. Ja sest ajast ükski ümbruskonnas ei tule meeleldi surnuaia lähedale pärast päikeseloojangut.

— Mida sääl siis... nähakse? päris keegi hingetul sosinal.

— Hulle asju — hulle, ma ütlen! Kesköö paigu tõuseb vahel vaimusarnane hele kogu surnuaia müürile, teise järele tantsib haudade vahel või jookseb mööda lamedat kabelikatust! Enamasti aga nähakse kabelist kerkivat määratusuurt musta kogu pikas, tumedas mantlis ja hõljuvat ristide vahel põiki läbi surnuaia, keerutades pealuud, mille silmakoopad tuhmilt hiilgavad, ratasringi. Seda viimast nägin ise... hiljuti... See miski liikus mulle järgi surnuaiamüürini, siis kadus nagu õhu...

Vanake jäi vait.

— Vanarahvas usub, selle nägemine tähendavat peatset surma, lõpetas raskelt.

Tundus, nagu oleksid need sõnad helisenud õhku määratust kaugusest. Kuigi olime julged poisid, tundsimel rinnas rusuvat tunnet, seda rohkem, et oli lähenemas üks jaanipäevaeelseid keskööid.

Mul Edgariga tuli minna valvekorrale. Meeled veel äsjakuuldust ärevil, asusime kohtadele. Surnuaed, kabel ja haudaderead ümberringi olid mattumas suveõisesse poolhämärusse. Varsti pidi olema kesköö.

Kas ka meie näeme hirmutist surnumantlis, mis jaanipäevaeelsetel öödel hõljub ringi ristide vahel ja kuulutab peatset surma? Kas viimati... Tuhandeid küsimusi ristles peas ja me mõlemad, lahingutes karastatud noorurid, tundsimel salapäraselt hirmu selle tundmatu ees, millest kõneles vanamees.



☞ Eesti Skautide Maleva Peastaabi uus ülem ins. A. Geering.

Olime juba hulk aega puurinud silmadega pimedusesse, kui mulle näis, nagu oleks kabilenurgas midagi liigahatanud. Ja juba samal momendil sosistas Edgar:

— Tuleb... tu-leb!

Loomusunniliselt nihkusime üksteisele lähemale. Silmad pärani, liikmed ootamatusest kangestunud, jälgisime koletist. Oli midagi jubedat, vaadata pikast mantlist väljaulatuva kolba vovorselt läikivaid silmaavasid. Ja kui ta siis lohisevate sammudega suundus surnuaia idanurka, kus kadus kõrgete surnuaiapuude hämarusesse, tungis mõlemi rinnast kergendusohu — see oli möödas...

Kuid uus päev toob uued mõtted. Kui alles mõne tunni eest uskusime kaljukindlalt salapärase vaimu olemasolusse, siis päikese tõustes haihtus hirm ja pimeduses kujunenud tõekspidamised, nagu vaha kuumal pliidiraual, ja mõistus hakkas otsima tõepärasemaid lahenusviise õisele vaimuloole.

Olime veendunud, et mehel surnu-pealuuga, nagu me teda ristisime, peab olema ka „luu ja liha“, ja meie arvamine kinnitus, kui hommikul asusime uurimisretkele surnuaias ja kabelis. Esimene märk, mis viitas vaimu inimlikule päritolule, oli imelik tõsiasi, et öösine hõljuv külaline tegelikult kõndis ringi hästirautatud sõdurisaabastes. Mitu värsket jälge ilutses surnuaia idanurga pehmes mullas ja kui säält liikusime kabeli poole, umbkaudselt kasutades vaimu teeradu, leidsime neid mujaltki. Rautatud saapad — ilusad sõdurisaapad, millest meie, eestlased, siis nägime ainult ilusat und! Oi — oleks need omal!

Agaga, ei olnud! Olid hoopis kellegi jalas, kes harrastas öösi retki surnu-pealuuga. No, oodaku! Küllap välja otsime selle kellegi, olgu siis, kas või ainult saabaste pärast. Ja uue hooga asusime otsima jälgi salapärasest mehest...

Me ei leidnud midagi... Tulime pettunult uuesti kabelinurgale ja vaatasime nii ammunähtud sammaldunud hauaplaate, kui äkki... issakene... hauaplaadid. Mulle tundub siiski, nagu oleks mina see olnud, kellel esmakordselt turgatas mõte pähe, otsida vaimu jälgi sammaldunud kivide alt. Ja säääl need olidki.

Nägin esmakordselt enese elus tõelist salakäiku — sellist, nagu neid kümneid esines koolipingil loetud kriminaalromaanides. Niiskus, hallitanud seinad — pimedus! Uhh! Värinad tulid nagu iseenesest... Kuid, kui põnevjuttudes julged mehed hirmsa kiirusega, revolver põiki peos, salakäiku lähemalt uurima tõttasid, siis — meil säärast kalduvust küll kellelgi polnud. Ja õieti — milleks? Kogu mõistatise lahendus lamas käigu suus — terve hunnik musti marlest mantleid ja täiuslik kolleksioon kolpi. Küllap siit oli peatselt oodata tervet roodu surnu-pealuumehi. Paistis, et

olime siiski õigel ajal saanud jaole huvitavale trikile, mida lätlastest talupoja kaasabil taheti mängida meile.

Küllap oli vanakesel õigus — meest surnumantlis näha, tähendas surma...

Ja siis tuli viimane öö enne jaanilaupäeva. Aegapidi venis hämaruselinik maale ja mässis kogu ümbruse enesesse. Valvasime täna kogu jaoga — täna polnud kedagi süütamas hubast koldetuld ega kuulamas vanakese jutte, täna polnud vanakeselgi aega tunda elust mõnu — küllap oli tal mitmeid arveid pidada eluga, enne kui asus saksa salakuulajana viimsele maisele rännakule — männiku servale surnuaia taha.

Mees surnumantlis tähendab surma...

Ootasime, kuulid raudades. Aeg venis. Siis nad tulid, ükshaaval hirmsas surnuterivis. Teadnuks nad, kui sümbol see oli, nende rivi...

Trr-tra-trrr! laulis korraka kuulipilduja paremal tiival... Plaks! Plaks! sähvasid kaasa püssid, ja kogu ristidevihe oli täis metsikus paanikas tormlevaid kogusid või viimses agoonias tuuslevaid kehi. See oli hirmus ilusas suveöö hämaruses, see löikas mu poisihinge unustamatud haavad, millised ei parane täielikult vist kunagi. See oli vastik tegu — aga see tuli teha isamaa nimel...

Mida jääb mul veel ütelda? Õieti, ei midagi. Järgmisel päeval purunes kogu rinne ja metsikus võidujooksus leidsime end peatselt Riia-eelsete järvede joonel. Siis pääsesime koju puhkusele... Ja kõik see, mis järgneb hiljem, ei olnud enam nii hirmus, nii kohutav, kui öö vastu jaanilaupäeva aastate eest.

*

Suurimad on teod, mis tehtud isamaale, sest need nõuavad sageli inimeselt oma Jumala ja enese mina ärasalgamist.

Skaudisõber mag. A. Allik 70-aastane

Kuressaare meriskautide auvanem ja Skaudisõprade Ühingu abiesimees hra. mag. A. Allik pühitses neil päevil oma 70-dat sünnipäeva.

Mag. A. Allik on sündinud 29. mail 1868. a. Saaremaal, Sikassaares. Õppis Kuressaare alg- ja keskkoolis, hiljem (1892—1895) Tartu Ülikoolis, mille lõpetas mag. pharm. astmega. — Töötas apteekri õpilasena ja abilisena Peterburis; 1892—1897 Tartu Ülikooli kliinikute apteegis. 1897. a. alates on apteegi juhataja, ja veidi hiljemast ajast praeguseni omanik, Kuressaares. — Mag. A. Allik on olnud Saare maavolinik, Kuressaare linnavolinik ja linnanõunik; 1928.—1933. a. Kuressaare linnapea.

Seltskondlikult elust võtab hra. mag. Allik elavalt osa, olles praegugigi mitmes kohalikus organisatsioonis juhatuse liige.

Eriti lähedane on hra. mag. Allik olnud Saaremaa skautlikule liikumisele, olles juba skautluse algaastaist saadik suur skautide sõber. Tema on korduvalt annetanud malevale ning meriskautidele üheks ja teiseks otstarbeks raha, laagreiks arstmeid, tasunud aastate vältel maleva kodu ruumide üüri- ja küttekulusid, annetanud küttematerjale jne. Veel tänavu kevadel annetas tema meriskautidele maleva juhi kaudu maleva jahi „Ahti“ õppelaevaks korrastamiseks suurema summa raha, väärtusliku lae-



Mag. A. Allik.

vakompassi ja laevalaternad. Skautlusele ülesse näidatud teenete eest on hra mg. Allikale annetatud svastika nöölagaga.

Saare skautide pere, eesotsas maleva vanema ja juhiga, soovib oma suurele sõbrale veel paljudeks aastateks edu, õnne ning tervist!

Ro Orvu.

Skautide laager.

*Tund varane, vast tärkab elualgus,
kesk loodust puhkab mitu telki,
mil pragudest poeb sisse päevahelki
nii noori äratab toas päiksevalgus
On värsked tunne, kadund öine kalgus
sa tunned lõhna, uimastavat, nelgi,
nüüd ärgates hing rõõmsalt kelgi*

*et oled jõudu täis ja loova elu algus.
Maast lahti, jooks kokku paljajalu
küll alul külm veel meelsast suiku
kuid pole mahti, anna kehal valu.
Sa jookse, hüple, ringle, sega kalu
seal jões säravas, seal kilka, huika
seejärel Loojalt päevaks jõudu palu.*

Tallinna skautide ja gaidide suurparaad

27. mail s. a. õhtul toimus Tallinnas Vabadusväljakul Tallinna skautide ja gaidide ühine suurparaad, millest võttis osa üle 1000 skaudi ja gaidi. Paraadiga tähistati Skautide Maleva 22. ja Gaidide Maleva 19. aastapäeva ning malevate tegevuse üleminekut talviselt suvisele.

Paraadiks rivistusid mõlemad malevad koos lippudega nelinurkselt ümber suure Vabadusväljaku, algades Kommandandi tänava otsast pisikeste hellakestega, siis agarad hundud, tublid gaidid ja lõppedes tugevate skaudipoistega EKA maja kohal. Ruumikas Vabadusväljak oli palistatud särasilmiste noortega tihedalt 3 reas. Malevad rivistas üles Tallinna Sk. Mal. juht skm. R. Tõnuri. Paraadi vaatas üle Tallinna S. Mal. vanem Riigivolikogu peasekretär skm. E. Maddisoo.

Peale seda kell 18.40 saabus paraadi vastu võtma üleriiklikkude norosooorganisatsioonide peavanem — Sõjavägede Ülemjuhataja kindral J. Laidoner. Temale raporteeris skm. R. Tõnuri. H-ra Peavanem tervitas kõiki üksusi üksikult. Peavanema tervitusile vastasid nii pisikesed hellakesed ja hundud kui ka tublid gaidid ja skaudid julgelt ning mehiselt — „alati valmis“.

Suure rahuldustundega peab siinkohal veel märkima, et noortele oli mainitud paraad eriti suursüdamuseks sellepärast, et h-ra Peavanem isiklikult ilmus esmakordselt oma noortemaleva juurde, peale noorsooorganisatsioonide reformi.

Kõik noored tundsid sel puhul omis südameis üllast ja aukartust äratavat tunnet, sest nende ees seisis praeguse Peavanemana mees, kelle julgel juhtimisel Vabadussõjas nende isad ja sõbrad purustasid pealetungiva vaenlase ja vabastasid maa ning rahva ähvarda-

vast saatusest. Tohutust rivis polnud ainustki, kelle süda ei löönud kiiremalt, kui nad h-ra Peavanema tervitusele — „olge valmis“ vastasid „alati valmis“. See vastus erines tavalisest hüüust, kuna ta oli ühtlasi ka töötuseks isamaa suurele juhile, tulevikus olla alati valmis, kui seda neilt nõutaks raskemalgi hetkel. See oli pant, mida eesti nooriial võib lubada ja töötada. Kogu mitmetuhandeline pealtvaatajaskond oli haaratud ja kaasakistud noorte puhtast südamest antud töötuse ja julge esinemisega.

Paraadi ülevaadanud, asetus h-ra Peavanem keset noorte töötusringi ja pöördus nende poole kõnega, milles ütles:

„Gaidid ja skaudid! Tervitan teid teie aastapäeva puhul, samuti teie läinud talvise töö lõpul ja suvetöö algul. Tänavu on esimene tööaasta, mil meie Vabariigi Presidendi poolt antud seaduse järgi on ühendatud kõik Eesti noorsooorganisatsioonid. See on iseenesest suur ja tähtis sündmus meie noorsooorganisatsioonide tegevuses, — meie oma riigis ei või mitte tegutseda eraldi, vaid peame tegutsema kõik koos. Kui iga organisatsioon eraldi tegutseks, olgugi hästi ja ilusasti ja häid tagajärgi saavutades, kuid kui ta teistega koos ei tööta, siis ei ole üldised tagajärjed kogu meie rahvale ja riigile siiski küllalt rahuldavad. Aga eriti on tähtis, et just noorsooorganisatsioonid kõik koos töötaksid, sest noorsugu on meie riigi ja rahva tulevik ja seepärast peavad noored kõigis oma suuremates ettevõtetes ja üritustes koos töötama. Ma toon näitena sõjaväeorganisatsiooni. Meie sõjaväes on väga mitmesuguseid üksusi, seal on ratsavägi, kaurivägi, patareid ja teised osad — kõik töötavad ühiste eesmärkide ja tagajärgede saavutamiseks. Niisamuti peab see olema ka meie noorsooorganisatsioonides. Mul on hea meel, et ma nende mõtteid just siin teie keskel saan avaldada, meie vanema Eesti noorsooorganisatsiooni aastapäeval.

Aga kui vaatame edasi teie tööle, siis tahaksin avaldada selle kohta mõned mõtted. Teie töökavad on juba koostatud ja



Sv. Ülemjuhhat. kindral J Laidoner paraadi vastu võtmas. Tema taga Tall. Sk. Mal. vanem skm. E. Maddisoo ja paremal Mal. juht skm. R. Tõnuri

pikema aja kestel välja kujunenud. Aga ma tahaksin teile, noored gaidid ja skaudid, veel tänava eraldi ühe ülesande anda ja see oleks järgmine: Teie teate ja kuullete igapäev, et meil on väga ja väga palju kõiksuguseid liiklemisõnnetusi ja see on paratamatu sellepärast, et meie autode ja igasuguste teiste mootorsõidukite liiklemine läheb järjest kiire sammuga edasi. Nende kiirus tõuseb, kuid seejuures meie teed on väga kitsad ja puudulikud. Kuid kõige suurem halbatus on selles, et meie elanikud ei ole küllalt ettevalmistatud. Ja vaadake, gaidid ja skaudid, võtke teie kõigepealt endale ülesandeks, et gaidid ja skaudid oleksid ettevaatlikud ja et ei või niisugust juhtumist olla, et mõni noor gaid või skaut oleks liiklemise õnnetuse põhjustajaks või temaga isiklikult juhtuks niisugune äpardus. Õppige niisuguseid õnnetusi ära hoidma, olge ettevaatlikud! Sellest pole veel küllalt, kui teie ise olete ettevaatlikud ja tunnete õiget liiklemiskorda, vaid õpetage seda ka teistele — siis teie

täidate ühe suure ülesande ja meil need kurvad juhtumised ja sündmused, mille üle loeme peaaegu iga päev ajalehtedest, jäävad ära. Tänavu suvel, teie uue töökava juures, ma avaldan seda soovi, et teie selles kavas liiklemise koralduse tundmaõppimise ette võtaksite ja et teie üksinda neid koraldusi ei täidaks, vaid et teie neid ka teistele edasi annaks. Kui teie seda teete, siis teie täidate ühe suure ja tähtsa riikliku ülesande.

Ma ei taha peatuda teie teiste töökavade juures, need on juba teada, ja välja töötatud, kuid mul jääb üle ainult üht teile soovida — teie tänavuseks suvetööks edu ja jõudu!

Kuid pidage seejuures meeles, et kõik, mis meie teeme, seda teeme oma rahva ja isamaa kasuks ja hüvanguks.“ Järgnes hümn.

Selle järele hüüti neljakordne elagu noorsoo-organisatsioonide Aupatsoon Vabariigi President K. P ä t s'ile, kol-

mekordne elagu Peavanem Sõjavägede Ülemjuhataja kindral J. Laidon-
ner'ile ja kahekordne elagu Peavane-
ma abi kolonel J. Vellerind'ile ning
jagati välja teenetemärke ja mitmesu-
guste võistluste auhindu.

Nüüd kõlasid paraadi juhi ja üksuste
juhtide korraldavad käsklused. Peava-
nem asub aukülaliste hulka autribüü-
nile. Suur pikk paraadirivi hakkab
võimsate garnisoni orkestri marsihelide
saatel marssima Peavanemast mööda.
Kõige ees neli suurt sini-must-valget
lippu, siis malevate lipud, siis pisikesed
hellakesed ja hundud, siis gaidid ja lõ-
puks sõdurlikul sammul varsti noor-
meheks sirguvad skaudid, üksuste
kaupa.

Paraadiplatsilt siirduti pikas lipuroh-
kes rongikäigus Vabadussõjas lange-
nute õpetajate ja õpilaste mälestussam-
ba juurde, kus Tallinna sk. mal. vanem
skm. E. Maddisoo asetab elavaid lilli,
siis läbi linna Kadriorgu ja tagasi. Ja-
lutuskäiku saatsid ja jälgisid tuhanded
pealinnlased.

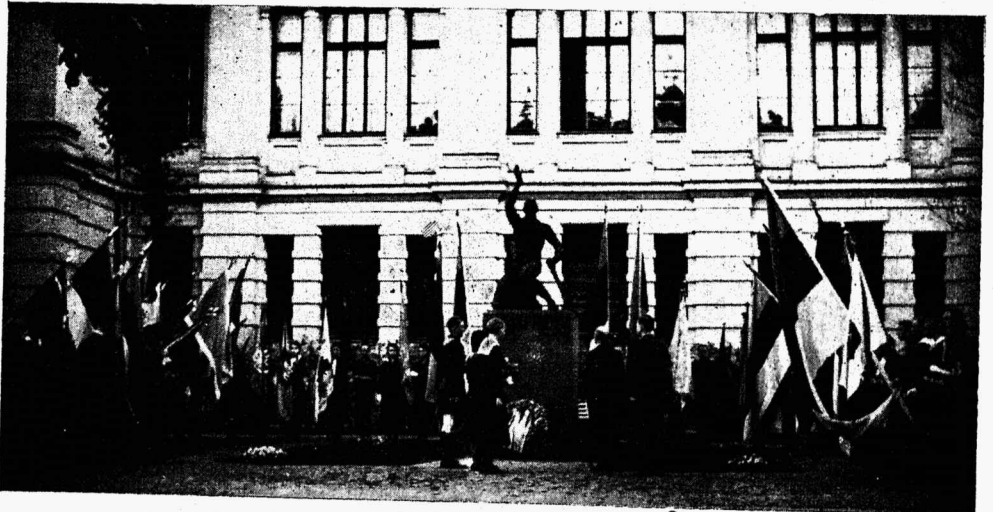
Kogu jalutuskäigu suutsid kõik kaasa
teha sundimatult. Ei tulnud ette nime-

tamisväärseid eksimusi ega äpardusi.
Sellest, kahe kilomeetrilise rivist, ei
langenud välja ühtegi. Peab imestama
pisikeste hellakeste ja hundude tahet,
vastupidavust ja distsipliinitunnet. Suu-
reks ja mõjuvaks põhjuseks selles on
asiolu, et väikesed astusid ees ja suu-
remad nende järel. Seda tunnustas ka
h-ra Peavanem. Ta soovitas võtta kaa-
lumisele või koguni eeskirjadega nor-
meerimisele, et kõik noorte paraadid
alati nii korraldataks — väikesed ees ja
suuremad järel, mitte aga vastupidi
nagu see pahatihti seni on olnud. See
on ka vaidlematu tõik, sest suuremate
ees minnes ei jõua nooremad pidada
nende järel kindlat sammu, vaid hak-
kavad kas jooksuma või jäävad eelmine-
jaist hoopis maha, mille tagajärjel rivi
ühtlus kannatab.

Paraadist jäi kõigil hea mulje. Eriti
vaimustas see marssimine noori. Selle
ülesastumisega näitasid pealinna gaidid
ja skaudid oma organisatsiooni sisemist
tugevust ja juhtide positiivseid kasva-
tustulemusi.

Selles vaimus edasi ja võit on kindel!

K.



Tallinna Skautide Maleva vanem Skm. E. Maddisoo asetab Vabadussõjas langenud
õpetajate ja õpilaste mälestussambale lilli.

Skaut on elujulge ja rõõmus

I j.-sk. D. R.

Minu kodulinnas on üks linnaosa, kus elab palju vaeseid perekondi.

Kui on mingi ülelinnaline üritus vaesemate perekondade abistamiseks, siis kõikide pilgud on peamiselt pöördud selle linnaosa, kui kõige rohkem abivajajate poole. Kogu ühiskond on neile alati oma abistava käe ulatanud.

Seal on elanikke palju. Palju noori. Elanikkonna mitmekesisuse tõttu palju sellist, mis ahvatleb õigelt teelt kõrvale.

Aastaid tagasi astusid seal kokku noored, — noored, kes tahtsid endid kõrvale hoida ahvatlevast ümbrusest ja asutasid skautrühma.

Neist sirgusid tublid skaudid. Nende lipu ümber koondus noori ligi poolsada. Elati kaasa kõikidele skautlikele üritustele, — õpiti skaudi tarkusi jne.

Ei hoolitud sellest, et nii mõnigi rühma koondus tuli ära pidada poolpimedas koridoris, või mõne heasüdamliku skaudivanema pisitillukeses korteris. Sageli olukorra sunnil tuli nii mõnigi koondus ära pidada väljas, vaatamata sellele, et ladistas vihma, sadas lund või möllas maru.

Elujulged naerusuised poisid — juhid, — leppisid sellega kui paratamatuks. Südamepõhjas hellitati lootus, ehk kunagi saame omale kindlama ulualuse.

Ja peaaegu oma tegevuse kümnendal aastapäeval täituski meie kauaaegne

unistus. Merekaldal märgati mahajäetud majahütti. Ei olnud tal küll ees ei õigeid uksi ega aknaid, isegi tuul leidis vaba sissepääsu. Kuid ega „lossi“ skaudid ikka ei saa. Uuriti ja juureldi kuni leiti omanikud. Minki härrade jutule. Poolsada poissi jäid ootama.

Kramplikult sada põialt pigistatud pihupessa, „peaks „saadikute!“ ometi näkkama.“

Hulk aega möödus. Rannal valitses surmavaikus. Mõnelgi poisil värisesid tasa huuled.

Huultel palvesõnad.

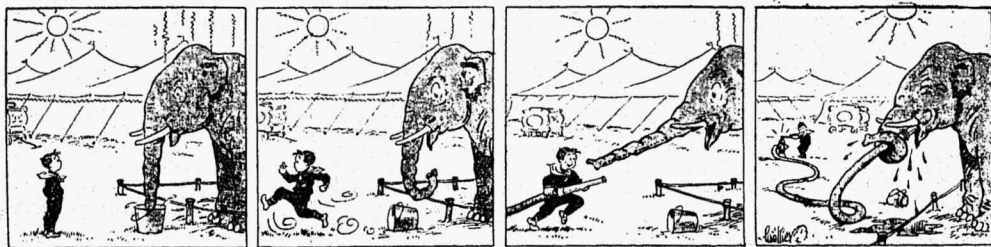
Pika ootamise järele saabusid saadikud. Saadikute rõõmsad näod vabastasid poisid sellest härdast ja tardunud olukorrast.

Kolmekordne elagu kostis üle mere. Mitmekordne kaja laial veteväljal ühines noorte rõõmuga.

Kõike kergelt võttev noorus rõõmutes. Ei peetud paljuki ettepanud tingimused: „Suve läbi ranna valve ööd kui päevad, koristada randa koos seal asuva avaliku väga tarviliku asutusega“ jne.

Rõõmuga koliti majja. Lapiti sendi kaupa kokku, et panna akendele ruute ja muretseda muud, mida vajab skautlik kodu, — meie ühine noorte kodu!

Nii palju oli korraga tegemist, poiss ja juht, eliitjuht — skautmaster ja alga-



Nupukas hundu . . .

jagi, kõrvuti õlg-õla kõrval rahmeldati ülesannete täitmisel, kas kodu põrandad pesemisel või ranna koristamistöodel.

Päeval nooremad pidid üksi omal jõul läbi ajama, kuni vanemad poisid ja juhid tenistusest vabanesid. Öhtu-poolikul töötasid jälle kõik käsikäes.

Neid kordi oli lugematuid, kus mõni juht või vanem poiss mitmel ajal koju ei saanudki. Tuli koristada randa, olla öövalves, juhtida ja kasvatada poisse.

Möödus suvi. Möödus teine. Kõvas-ti pingutati, et säästa skautidele oma kodu. Ühe asutuse korrashoid kippus vägisi raskusi tegema. Vanemad, põh-jendatult, ei lubanud omi lapsi seda teha. Tuli seda teha neil, kes iseseisvad — kes olid meile juhtideks.

Igal inimesel, nii vaesel kui rikkal, ka juhil, on oma tunded, mis ütlevad kord ülesse.

Peeti nõu maleva juhtkonnaga. Sealt poolt pöördui asutuse poole, kellele kuulub kinnisvara, et vabastada kasva-vaid noori, ülesandeist, mida tavaliselt teevad öösel teatud elukutsega ameti-mehed. Vastus tuli eitav!!!

Nüüd on noored jällegi kodutud.

Üürike illusioon purunes. Oma kodu kaotamine on noortel seda valusam, et kodu säästmiseks, ei ole noored kokku-nud tagasi ühestki sammust — isegi oma noore elu ohverdas skaut, maja-omanikude vara päästmisel tormisel me-

rel, — selleks, et täita lepingus ette-nähtud kohustusi. Kaotati hää sõber, kaotati kodu, kuid ei kaotatud skautlik vaim ja meel ega skautlemise tahe.

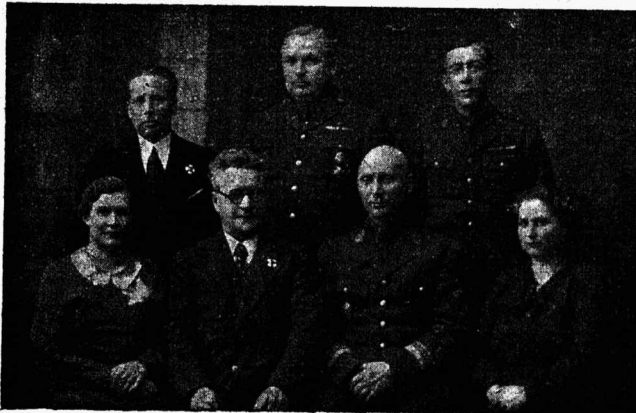
Noorte sihid ja ülesanded on kõrge-mad — nad on rajatud skautide seadu-sile. Kodu kaotamine oli valus — kuid valu võidetakse rõõmsa vilega, kurbus rõõmsa meelega.

Ja seni, skautlikku tegevust tegelikult juhtijad, malevate ja rühmade juhid, ei ole kunagi paitatud sametkinnastega — nad on saanud tõsist elukooli, skaut-liku kooli.

Õlg-õla kõrval on maleva juht, on rühma juht, järgu skaut, algaja ja hun-dipoeg rühkinud skautlikul tegevusväl-jal, kas skautide kodu põrandaid pes-tes, seinu tapitseerides, matkates kodu-maa metsis või esindades meie riiki välismaa skautide suur-üritustes. On olnud kõik poisid — skaudid. Härrasi ei ole olnud.

Kui on komistatud — on koos üles tõustud. On teel ees olnud kivi, on see kõrvale veeretatud — on see väga ras-ke olnud, on sellest lihtsalt mööda min-dud. On raske olnud — on koos rõõm-salt vilistatud, on valus olnud, on koos rõõmsalt naeratatud, sest skaut on elu-julge ja usub paremasse tulevikku.

Elujulgeid ja rõõmsaid poisse vajab Eesti oma Malevasse.



Narva skautide ja gai-dide sõbru.

Istuvad vasakult:
pr. A. Pahl — revisjoni komisjoni liige, skm. J. Välbe — skautide maleva vanem ja ühingu sekretär, kol. Kasemets — ühingu abiesimees, pr. J. Luik — gaidide maleva vanem. Seisavad vasakult:
hra. H. Pisa — ühingu varahoidja, major A. Luik — ühingu laekur, kpt. M. Kukemelk — revisjoni komisjoni liige.

Skau did Lääne-Saaremaa Noortepäeval

Skau did Lääne-Saaremaa Noortepäeval

Saaremaa suuremaks noortekogunemiseks oli mai lõpul Lümandas peetud läänepoolse Saaremaa Noortepäev, millest osa võttis üle 1000 noore ja mitu tuhat pealtvaatajat.

Noortepäeval olid skau did esindatud väarikalt, mida üksi tagas juba see, et kogu päeva hingeks oli master Henno, „Tulehoidjate“ suguharu juht, ja—„veri

öeldakse alati paksem olevat kui vesi.“

Kui skau dipoisid midagi märkimisväärselt korda saatsid, siis just koolinoorte kergejõustiku võistlustel, kus peaaegu kõik esikohad langesid Koimla ja Lümanda skau dipoistele. Kõrgushüppes 1. ja 2., 60 m jooksus 1. ja 2., pesapallis 2. ja 3. koht, need olid kõik skau dipoiste ja hundude saak ja kui arvestada sellega, et kogu lääne Saare-

Skautlikku reportaasi Lääne-Saaremaa noorte päevalt Lümandas



Ülal vasakul: 14 a. Koimla skaut L. Anger kõrgushüppel
 Ülal paremal: Noortepäeva organiseerija nskm. H. Iammart (keskel) selgitab noortepäevajale kol. Vellerindile ja Maakoolivalituse juhtidele spordivõistluste tulemusi. Keskel: läänepoolse Saaremaa skau did ja hundud noortepäeva rongkäigus. All: Lümanda „Tulehoidjate“ suguharu väljapanek uortetööde näitusel Lümanda algkoolis.

maal on ainult kolm skautüksust, siis on see saavutus küllalt uhke. Lisaks tuli Mõntu merirühm 4×100 m pendelteatejooksus kolmandaks.

Rongikäigus sai neist üsna pikk rivi, kuigi seati neljakaupa kõrvuti nagu täismehed kunaqi. Siin olid Lümanda hundud „vänged“ mehed, nii et neist pärast kõneldi: „Olgu, et jalg polnud alati päris õige, sammud matsusid tugevalt ja mehise!“

Peale selle said „Tulehoidjad“ toime

ilusa väljapanekuga noortetööde näitusel, millel erilist tähelepanu äratasid skautide puutööd ja hundude harjatööd, mida meisterdasid talvistel ühistel käsitööõhtutel. Skautide väljapanek oli üks ülevaatlikumaid ja omapärasemaid.

Ja lõpukokkuvõte — oleme rahull! Esinesime päris ilusasti ja püüdsime anda oma parema. Tahaksime, et sääraseid päevi oleks veel mitu tulevikus.

Elumõte.

Miniatüür.

Üks aateline skaut jutustas korra kunstnikust, kelle hing olnud tühi, kelle silmad tuhmunud ja kurvad. See kunstnik oli siis tihti võtnud viiuli ja rännanud kunsti pühamatele paikadele. Ta oli sääli viuldanud päev-päevalt, saades suurte ovatsioonide osaliseks. Ja uskudes saada kunstist rahuldast enda tühjale hingele, suurt ja õilsat enda südamele, tegi ta seda ikka ja jälle. Aga rõõmu sellest ei tulnud.

Aastaid kulus, ent midagi ei muutunud temas. Ikka ta oli jäänud eluvõraks, ikka ei märgatud ta huultel rõõmsat naeratust, ega kuulnud avameelset juttu, ikka oli ta rusutud ja kurb. Nii

ta jäi, hoolimata noorusest, ruttu vanaks ja põduraks.

Ja siis see kunstnik kohtas teda- aatelist skauti, rõõmsalt vallatlemas. Ta tulnud tema juurde ja küsinud:

— Ütle mulle ometi, kuidas saad olla nii muretu?

— Sellepärast, et olen skautlike aadete taotleja, ta oli vastanud.

Ja siis see kunstnik oli naeratanud, viibanud talle tänuks ja — läinud taas otsima uusi, õilsaid, paleuslikke mõtteid. Ning ta oli leidnud, mida senini kogu elu oli otsinud — leidnud muretuse ja rõõmu, leidnud enda elumõtte õilsaist skautlikest aateist.

H. Heinväli.



Matkale . . .

Salga töö

Salga juhi tegevus

nsmk. R. Kärner.

Sind valiti salgajuhiks!

Õnnitlen!

Minu ja kogu juhtide vasakkäe pigistus sinule, sinu esimesel juhtimise redelil.

Sinu ja sinu poistel seisab ees hulk päevi, päevi täis lõbu ja tegevust, täistööd ja ülimalt maailmas, s. o. seltsimehelikkust. Sinu salk olgu kamp häid sõpru. „Kõik ühe ja üks kõige eest“ — olgu lipukirjaks, kus seistakse õlg-õla kõrval, ükskõik, mis ka ei juhtuks.

Sa kasuta salgajuhina kõik tegevuse ja lõbutsemise võimalused, sest neid leidub kõikjal. Kuid, ära unusta, et salgajuht ei tohi end minutikski unustada, sest peale sinu on olemas veel teisi — s. o. sinu salk. Igaüks sinu poistest on tegur, kes kujundab salka, annab sellele üldilme ja igast poisist võib saada innukas skaut, kuid — suurim vastutus lasub sinu õlul. Sinu juhtimise sinu ja salga ideaalid, sinu eeskuju ja seisukoht salga juhiks, sinu arusaamine ja rühma mõistmine nii üksikult kui teravikuna eraldab sind kõigist teistest maailmas.

Õige juhi juhatusel peaaegu igast poisist võib saada eeskujulik salk. Nii armas salgajuht, see on sinu teha, kui sina juba algusest peale süvened oma töösse.

Mis teeb sind õigeks salgajuhiks?

Esiteks, õige salgajuht usub kindlasti oma salga võimetesse. Sinul on vaimustust ja usku näha oma salka, kui kõige paremat, kuhu on koondunud parimad skaudid rühmas, kes alluvad üksmeelselt skaudi 10 seadusele, töotusele ja tunnustavad salga süsteemi igal ajal ja olukorras. Need ideaalid ja võimalused juurduvad sinu skautide hingesse ja südamesse. Kõik, mis sa rää-

gid, teed ja oled, on parem teistest ja eeskätt olgu sinul teadvus, et skaudid tajuvad täpselt samuti, nagu sina iseegi seda tajud. Vaimustus on nakkav ja kui loodad parimat oma skautidest, siis sammud õigel teel ja saavutad lõppsihi.

Kord küsisin skaudilt, kuidas see tuleb, et tema ja teised skaudid salgas nii agaralt ja lojaalselt järgnevad oma salgajuhile, täites kõik nõuded ja käsud.

Skaut mõtles pisut.

„Ma täpselt ei tea“, ütles ta viimaks. Kuid võib olla, on see peamiselt sellepärast, et meie tunneme teda niisuguse salga juhina, kelle sarnaseks meiegi tahame saada! Salgajuhi eeskuju. Ja see annab juba võtme alukorrale ja juhatab meid järgmise punkti juure.

Tõeline juht on tõeline skaut,

kes püüab edasi skautlikul teel.

Salgajuht, kes on ükskõikne omas edasijõudmises, kas on ta II või III järgu skaut, omab arvatavasti niisuguse salga, kes oma edasijõudmises püsib või laskub tagasi.

Salk sarnaneb rongiga. Kui liigub rong, liigub terve rong, kui ta seisab, siis seisab terve rong. Kui ta jookseb roopast välja, hukkub terve rong.

Sina oled vedur oma salga rongis. Kui sina vaevalt edasi liigud, nii ka sinu skaudid. Kui sina lakkad liikumast, nii ka nemad. Jääd aga roopale seisma, laiskusest, hoolimatusest, oskamatusest või ükskõiksusest, või muul põhjusel, sinu salk laguneb.

Ole juht skautluses.

Üldiselt sina püüa teadmistest ees olla teistest oma salga skautidest. On kergem ja mõjukam ühel juhil öelda „lähme edasi“, kui „minge edasi“. Kui

sina oled pisut ees, nad tahavad sind kätte saada. Kui sina maha jääd, jäävad ka nemad kindlasti maha, sina tahad saada niisuguse salga juhiks, kellele skaudid püüavad järgneda. Ja seda võid kõige paremini siis, kui näitad, et sinus on „särtsu“, algatust, püsivust ja püüet igal alal skautlikus liikumises ja tegevuses.

Salga juht, kes algusest peale on otustanud jõuda skautmasterini, olen veendunud, et ta omab salga, kes temaga nõus on minema eesmärgi täiuseni. Nii ka siin on vaimustus nakkav, keegi ei taha maha jääda.

Ole juht skautlikus vaimus.

Sina leiad tähtsama olevat salka juhtida igasugustes skaudi tarkustes, ega taha olla mahajääja. Riiakal juhil on kindlasti ka riiakas salk, kuid lahke ja sarnane juht, kes teeb heameelega ja vaimustusega oma töö, olgu, see nii raske kui tahes, omab kindlasti sellise salga, keda ta võib uhkusega ja täie

rahuldusega juhtida ja temaga igal ajal arvestada.

Kui sinu skaudid näevad sinu ausaid püüdeid ja skaudi seadustele vastavaid eluviise ja võtad oma õilist tegevust tõsiselt, kohusetundega ja teed kõik, et oleksid iseloomult laitmatu, töötahteline ja töö oskaja, terve ja kehaliselt arenenud, ja alati ligemisetunnistuses, mida ka teised sinus hindavad, siis püüavad ka sanu skaudid sinna. See on suurim osa usaldusest, mis sinus avaldub. Sina ei või juhtida skaute, kui sina pole omanud skautlusest neid punkte. Kui sina aga oled õige juht, siis skaudid võtavad sinus eeskujuga, mitte ainult tegevuses, vaid ka skaudi sisemises vaimus.

Salga juht saab aru.

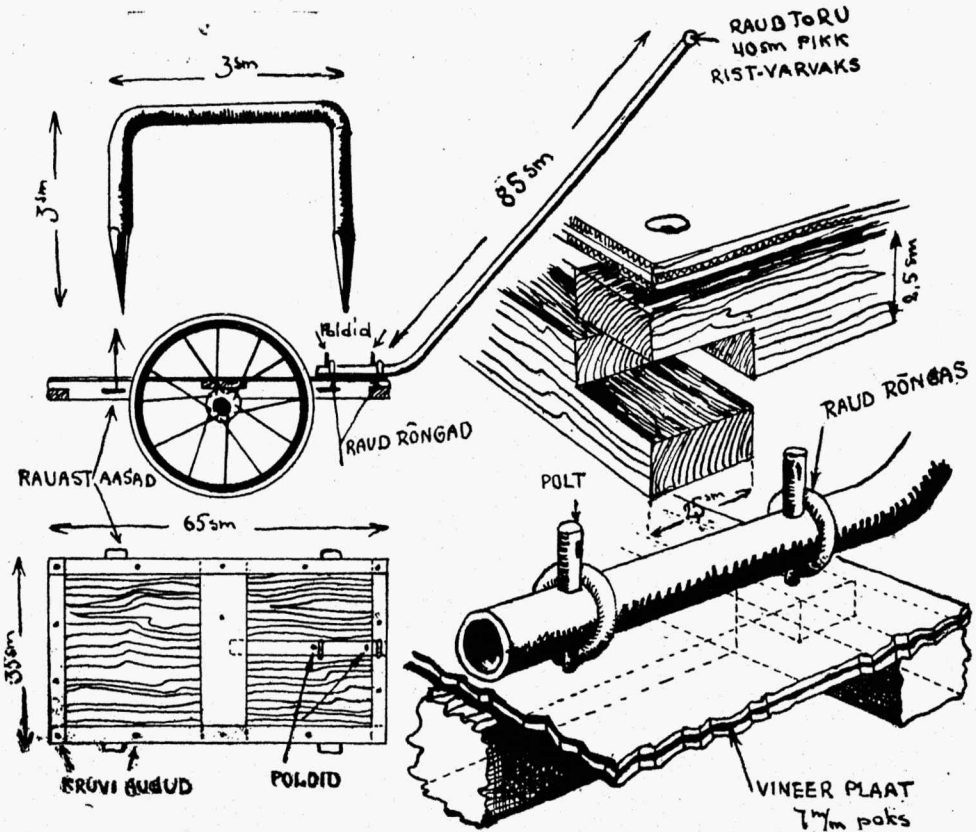
Mõnikord kuuleme poisse ütlevat mõne vanema isiku kohta: „Ah, ta ei saa aru.“ Päris selge sinu tegevuses salga juhina on aru saada skautidest ja vanematest, läheneda oma skautide hingele ja südamele, et nad tunneksid sinus poolehoidu ja usaldaksid sind.

(Järgneb.)



Tartu S. S. S. juhatus.

Praktilist



MEIE SALGAKÄRU.

Väike käru, mida siinkohal esitan, on määratud salga laagrivarustuse edasitoimetamiseks, millise ülesande ta täidab laitmatult.

Millest see siis koosneb?

1. 7 mm paksusest vineerplaadist, mis kruvidega kinnitatud tugevast puust raami külge.

2. Ratta pukist, mis koosneb 2 lapsevankri rattast (35 sm läbimõõt) assist kinnitatuna punkt 1. nimetatud plaadi keskohta.

3. Aisast, milleks on 13 sm jämedune raudtoru, mille üks ots allapoole painutatud ja teise otsa 40 sm pikkune ristvarb samast torust külge šveisituna.

Ais pannakse läbi kahest raudrõngast,

mis kruvidega plate küljes kinni, ja kinnitatakse kahe poldiga, mis lähevad läbi aisa ja plate — plate põhja külge. Nii saab aisa kergesti külge panna ja plate küljest võtta. Et poldid ei kaoks, kinnitame need ketiga plate külge.

Paremini kui sõnad — selgitab joonis kuidas käru ehitada. Pöörake tähelepanu sellele, et puust valmistatud raam oleks tugevasti kinnitatud mitte naeltega, vaid kruvidega. Raami külgedele kinnitage neli 5 mm jämedust traadist valmistatud aasa, millest rihmad (nöör) läbi tõmmata ja meie laagri „Rolls-Royce“ on valmis. Muudkui laagrivarustus kärule, katame puldaniga ja kinnitame rihmadega (nööri) käru külge ning lõbusa lauluga seame sammud metsa poole.

Master Ats.

Eesti Sk. Mal. Van. käskkiri nr. 15.

Tallinnas, 23. aprillil 1938. a.

§ 1.

Jüripäev on skautide traditsiooniline kevadpüha ja skautliku aastategevuse pööripäev. Jüripäevast siirdutakse talviselt piiratud tegevuselt avarasse loodusesse, kus teostatakse talvel püstitatud ideed ja kavatsused.

Selle kõige hääks kordaminekuks ja õnnestumiseks soovin kõikidele hundudele, skautidele ja nende sõpradele raugematut indu ning sõbralikkku koostööd.

§ 2.

Avaldan teadmiseks Härra Riigihoidja käskkirja Nr. 46, mis antud eriõigusel 24. 02. 1938. a.:

„Annetan teenetemärgid Eesti riigile ja rahvale osutatud teenete tunnustuseks alljärgnevaile isikuile:

1. K ö ö s e l, Georg, Pärnu Skaudisõprade Seltsi esimees —
Eesti Punase Risti IV kl. teenetemärk;
2. K u l b u s h, Aleksander, Haapsalu Skaudisõprade Seltsi juhatusel liige.
Maleva abivanem —
Eesti Punase Risti IV kl. teenetemärk;
3. T o m a n d e r, August, Jõhvi Skaudisõprade Seltsi abiesimees —
Eesti Punase Risti IV kl. teenetemärk;
4. V ä l b e, Jüri, Narva Skautide Maleva vanem.
Eesti Punase Risti IV kl. teenetemärk;
5. R e m m e l, Johannes, Harju Skautide Maleva vanem.
Eesti Punase Risti IV kl. teenetemärk;
6. P a v e l s o n, Erich, Nõmme Skautide Maleva juht.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
7. R a u t s m a, Balduin, Eesti Skautide Maleva Peastaabi liige, välissekretär.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
8. S i r g o, Valter, Tartu Skautide Maleva rühma vanem.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
9. P a a l m a n n, Hugo, Tallinna Skautide Maleva endiseid juhte. Skautjuhtide kooli õppejõud.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
10. A n d r e s e n, Voldemar, Nõmme Skautide Maleva abivanem. Eesti Skaudisõprade Liidu juhatusel liige.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
11. H a a m e r, Harry, Saaremaa skautluse organiseerijaid ja kauaaegne juht.
„Eesti Skaudi“ kauaaegne toimetuse liige.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
12. J õ g i, Elmar, Hundipoegade üldjuht. Skautjuhtide kooli õppejõud.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
13. G e r i n g, Arnold, Eesti Skaudisõprade Liidu abiesimees. Tallinna Skautide Maleva abivanem.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
14. M o k s, Aleksander, Viljandi Skautide maleva abivanem.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
15. P u l m a, Johannes, Pärnu Skautide Maleva vanem.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
16. M i t t, Adolf, Eesti Skaudisõprade Liidu juhatusel ja Eesti Skautide Maleva Peastaabi liige.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
17. M i c h e l s o n, Herbert, Skautjuhtide kooli organiseerija ja esimene juht.
Peastaabi ülema abi.
Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk;
18. R o o s, Richard, Nõmme Skautide Maleva abijuht. Skautmasterite kogu kirjatoimetaja.
Eesti Punase Risti teenetemärgi I kl. medal;
19. K ä r s e n, Ludvig, „Eesti Skaudi“ peatoimetaja.
Eesti Punase Risti teenetemärgi I kl. medal;

20. Kärner, Richard, kauaaegne skautjuht. Peastaabi liige — sisesekretäri abi.

Eesti Punase Risti teenetemärgi I kl. medal;

21. Suigusaar, Valter, Tallinna Skautide Maleva abijuht.

Eesti Punase Risti teenetemärgi I kl. medal;

22. Hünerson, Eleonora, Eesti Gaidide Maleva Peavanem.

Eesti Punase Risti IV kl. teenetemärk;

23. Karik, Emilie, Tallinna Gaidide Maleva juht.

Eesti Punase Risti V kl. teenetemärk.

Alus: Teenetemärkide seaduse § 4 (RT 1936, 82).“

§ 3.

Sügava skaudisõpruse, kestva poolehoiu ja kaastöö tänutäheks on annetatud kirjanik K. E. Söötlele tema 75-da sünnipäeva puhul Eesti Skautide Maleva aumärk „Svastika lindiga“.

§ 4.

Leedu Vabariigi Presidendi, kui Leedu Skautide Liidu patrooni, poolt on annetatud 16. detsembril 1937. a. Leedu Skautide Liilia aumärgid Eesti Skautide Maleva Peastaabi alljärgnevatele liikmetele: 1) Peastaabi ülemale skm. Allo Koik'ile, 2) Peastaabi laekurile skm. Adolf Mit'ile ja 3) Peastaabi välissekretäreile skm. Balduin Rautsm'le.

§ 5.

Läti Vabariigi Kolmetähe Aumärgi Nõukogu poolt on annetatud 21. detsembril 1937. a. Läti Kolmetähe 5. liigi aumärk Eesti Skautide Maleva Peastaabi ülemale skm. Herbert Michelson'ile.

§ 6.

Eesti Skautide Maleva Välisvõõraste märgid on annetatud alljärgnevatele isikutele: 1) Inglise Gilwelli Skautjuhtide kursuse juhatajale Mr. J. S. Willson'ile ja 2) Taani N.M.K.Ü. skautjuhile Christjan Struwe'le.

§ 7.

Iseloomu tubliduse ja eeskuju poolest silmapaistvad 1. järgu skaudid nimetan Eeskujulikeks skautideks:

- 1) Alutaguse Skautide Malevast — Aleksei Ivanovi ja Leo Laurits'a;
- 2) Narva Skautide Malevast — Lembit Rimmelgase, Arnold Leon'i ja Herbert Brück'i;
- 3) Nõmme Skautide Malevast — Leo Päi;
- 4) Petseri Skautide Malevast — Kalju Karlson'i, Ilja Agurusovi, Albert Lehes'i, Leo Tintsi ja Nikolai Ivanovi;
- 5) Pärnu Skautide Malevast — Arnold Käärmann'i, Aleksander Ehrsteini;
- 6) Rakvere Skautide Malevast — Eerik Liim'i, Eduard Venigi, Adolf Yllö, Otto Niinberg'i;
- 7) Tartu Skautide Malevast — Robert Muru, Enn Heinaste, Rolli Neumann'i;
- 8) Tallinna Skautide Malevast — Ülo Saldre, Maxim Menkovi;
- 9) Sakala Skautide Malevast — Harald Tirmaste;
- 10) Võru Skautide Malevast — Artur Visulini ja Raul Oja;
- 11) Saare Skautide Malevast — Arnold Kadarik'i;
- 12) Valga Skautide Malevast — Elmar Esteri ja Viktor Jõgi.

§ 8.

Agarad ja tublid kahe tähe hundud nimetan Eeskujulikeks hundudeks:

- 1) Alutaguse Skautide Malevast — Hants Jalaste, Jüri Kirsenberg'i, Enn Liivamäe, Georg Ruuti;
- 2) Narva Skautide Malevast — Karl Lintlomi;
- 3) Nõmme Skautide Malevast — Kuno Valaru, Johannes Dengo, Jaan Ratas'e;
- 4) Pärnu Skautide Malevast — Paul Müllerson'i, ja Endel Laos'e;
- 5) Rakvere Skautide Malevast — Eerich Sundja, Elmar Deering'i, Ülo Okkaveti, Harald Välja;
- 6) Saare Skautide Malevast — Paul Kalju, Arnold Kivi;
- 7) Tartu Skautide Malevast — Lembit Märdiki ja Heino Logastiki;
- 8) Sakala Skautide Malevas — Kalju Ilusi ja Raimond Ranna;
- 9) Võru Skautide Malevast — Hans Väre, Endel Parve.

§ 9.

Luban malevatel skaudihoolsusmärke välja anda järgmiselt:

1) Alutaguse Skautide Maleval	—	11 tk.
2) Lääne	"	5 "
3) Narva	"	7 "
4) Pärnu	"	6 "
5) Rakvere	"	11 "
6) Saare	"	2 "
7) Sakala	"	11 "
8) Võru	"	10 "
9) Valga	"	11 "
10) Tallinna	"	25 "

§ 10.

Luban malevatel hunduhoolsusmärke välja anda järgmiselt:

1) Alutaguse Skautide Maleval	—	9 tk.
2) Lääne	"	5 "
3) Narva	"	3 "
4) Pärnu	"	2 "
5) Rakvere	"	7 "
6) Sakala	"	16 "
7) Tallinna	"	20 "
8) Valga	"	2 "
9) Võru	"	4 "

§ 11.

Üleriigilised Skautjuhtide Kursused on lõpetanud järgmised skaudijuhid, kellele annetan diplomi ja luban kanda vastavat tunnusmärki:

- 1) Lääne Skautide Malevast — I jsk. Hans Laanet;
- 2) Pärnu Skautide Malevast — I jsk. Eugen Jakenfeldt,
— nskm. Endel Jaakson;
- 3) Rakvere Skautide Malevast — I jsk. Isak Schermann;
— I jsk. Evald Siim;
- 4) Tartu Skautide Malevast — rühma vanem Ruut Raja;
— I jsk. Valter Kiiv;
— I jsk. Olev Kuusik;
- 5) Petseri Skautide Malevast — I jsk. Jaan Orusaar;
- 6) Võru Skautide Malevast — I jsk. Rolend Neumann;
- 7) Tallinna Skautide Malevast — I jsk. Adolf Sauemägi.

N. Kann,
skautmaster,
Eesti Skautide Maleva vanem.

A. Koik,
skautmaster,
Peastaabi ülem.



Ürginimene kalapüügil.

Gaidide nurk.

Eesti Gaidide Maleva Peastaabi 6.II.1938. a. koosoleku otsustest.

Seekordne koosoleku päevakord oli ülipikk. Kinnitamisele tulid Põhja-Eesti ja Lõuna-Eesti gaidjuhtidepäevade resolutsioonid, III üleriigilise gaidjuhtide kooli resolutsioonid ja samal ajal peetud E. G. M. Nõukogu protokoll. Gaiderite Kogu juhatus on asunud üritama suurt tööd arvestades gaidjuhtide esitatud resolutsioone. Kogu gaidlik tegevusmaterjal järjekesamite ja erieksamite piirides tahetakse jagada 4—5 aastale, s. o. vastavalt tütarlaste vanusele 12—17 asatani, et anda neile hästi väljatöötatud töökavade järele pidevat arenguvõimalust n. ö. kogu gaidlikku kooli algajast kuni I järgu gaidini. Hellakeste töö on gaidliku kooli ettevalmistus ning pärast 17 aastat tütarlaps, kes on saanud juba kindla ja põhjaliku gaidliku kooli, minnes edasi vanemgaidide rühma või nooremgaiderina asudes ise juhtivale kohale, on suuteline arendama end ise edasi. Vanemgaidlus on praegusel silmapilgul meie põnevamaid päevakorralolevaid küsimusi. Palju häid juhi-seid saime sel alal oma armsalt külaliselt Rootsi parimalt vanemgaidide juhilt gdr. Rieck'ilt. Igatahes vanemgaidlus hakkab tõstma juba pea igalpool meil pead. Huviga ootame oma uute katsete tagajärgi. Loodetavasti see tee viib meid sihile. Väga palju häid mõtteid on andnud meile ka Lääne maleva abivanem gdj. E. Grönberg oma gaideritöös „Vanemgaidlus Eestis“ (refereeritud möödunud juhtkoolis). Oleme jõudnud äratundmisele, et vanemgaidide töös on eriti tähtis hädiläbimõeldud töökava, et paeluda täiskasvanuid. Tahame hoiduda teoretiseerimisest, rõhutada huvialasid ja pe-

rekondlikku vaimu. Vanemgaidlus viigu lõpule mida hellakesena mängides alatakse, gaidina suure rõõmuga har-rastatakse.

Ka merigaidlus tuleb reformeerimisele ses mõttes, et merigaidide tege-likku tööd arvestades võib merigaidiks saada nüüdsest vaid tütarlaps 16. a. alates, kuna meri nõuab füüsilist jõudu, julgust ja eriti kiiret otsustamisvõimet. Seega tulevad ümberkorraldamisele praegused merigaidrühmad. Sundus-likuks jääb vaid III liigi eksam, II ja I liik jäävad erialade hulka.

Et tagada igati uuesti asutatavate gaidrühmituste elujõudu, nad ei tohi enne alustada tegevust kuni neil on teadlik juht ja vanem.

Tahame muuta kogu gaidlikku tööd enam praktilisemaks, enam eluläheda-maks.

Püstitatakse ka E. G. Maleva üldise töökava alussambad järgnevak kol-meks aastaks.

Järgmine üleriigiline eesti gaidjuhtide kool peetakse 1939. a. jaanuaris võimaluse korral Viljandis Sakala maleva korraldusel. Kooli lõpppäeval korraldatakse kõigile osavõtjaile suusa-päev.

Määratakse kindlaks eeloleva suvise üleriigilise gaidjuhtide õppelaagri töö-kava. Töö on puhtpraktiline, n. ö. et-tevalmistus meie juubeli suurlaagriks 1939. a. Ainsa referaadina-diskussioo-nina on ettenähtud teema: „Käitumine ja distsipliin“. Võimaluse korral korraldatakse juhtide õppelaagri lõpul kül-lasõit Riiga läti naabersõsaratele.

Uue üritusena on kavatsus korral-dada igas malevas või õpperajoonis kursusi rühmavanematele ja kõigile

gaidlikust tööst huvitatuile, et anda ka neile põhjalikumaid teadmisi gaidliku töö alal.

Pärnu gaidide maleva II rühm on algatanud ilusa mõtte, luua ka eesti gaididele alaline suvikodu — matka ja treeningkeskus. Selleks on nad kogunud oma isikliku töö tasuna juba väikese fondi ja teatasid juhtidekoolis sãrasilmi, et nii teenida raha ilusaks otsarbeks olevat väga kerge ja palusid, et ka teised malevad paneksid kãed külge. Mõte leidis vaimustatud poolehoidu. Tahame saavutada omale kodu oma kogutud rahast ja mida ei suudaks gaid — kui ta tahab. Leedu suurlaagrisse sõitva eesti gaidide laagrirühma juhiks määrati gdr. S. Elken.

Arutleti veel hulk gaidide sisemist tööd puudutavaid küsimusi ning kinnitati E. G. M. Nõukogu kokukord.

Gaidjuhid, koondugem õppelaagrisse!

29. juunist kuni 8. juulini k. a. peetakse Helmes gaidjuhtide IV õppelaager. Laagri korralduse on oma peale võtnud Valga gaidide maleva. Juhatusse kuuluvad: vanem — gdr. L. Jukse, juht — gdr. H. Toom, sekretär — gdr. S. Elken, toitlustaja — prl. R. Säimas. Laagri pidulik avamine on 30. juunil kell 18.00, vabaõhu jumalateenistus 3. juulil kell 17.00 ja suurlõke samal õhtul kell 21.30. Õppelaagri töökava on koostatud nii, et gaidjuhid omandaksid maksimaalsel määral praktilisi oskusi tulevaaastaseks suurlaagriks. Peale puht-gaidlikkude praktiliste tööde laagris on veel ette nähtud praktilised tööd Helme põllutöökooli aias, põllul ja laudas, et gaidjuhid tutvuksid maatöödega. Gaididele on laagrid alati olnud paigaks, kuhu tullakse suure vaimustusega ja kust lahkutakse veelgi suurema vaimustusega ootuses tulevasele laagriale. Üksikud gaidjuhid matkavad jala laagri, et näha meie kodumaa ilu, meie metsi, järvi, kõrgustikke ja orge. Igast kodumaa osast ruttavad gaidjuhid Helme,

küll rongil, jala ja bussil, ja Helme, — Lõuna-Eesti pärl — ootab meid kõiki, ootab igähte meist eraldi! Ootab külastama ka kõiki gaidisõpru — Sõprade-Seltside liikmeid, malevate ja rühmade vanemaid, gaidide vanemaid ja neid juhte ja gaide, kellel ei ole võimalik laagrist osa võtta. Ühendus Valgast Helme on bussil — millel erilised soodustused kõigil laagri küllastajatel. Kasutage kõik juhust õppida tundma gaidide elu laagris! Tundke kordki seda „laagrivõlu“, millest laulab iga gaid!

MÄNGE LAAGRIS JA MATKADEL.

Morse tähed ja lehed. (rühmale).

Salgad seisavad näoga juhi poole, kes signaliseerib neile 6—8 morse tähte. Iga salk peab leidma võimalikult palju püude ja taimede lehti, mille nimetus algab signaliseeritud tähtedega. Näit.: k, s, p — kask, sirel, paju. Salk, kes on korjanud kõige huvitavamaid ja kõige enam lehti on võitja. Kogumine toimub teatud aja jooksul.

Peidetud aare.

Mängijad jagatakse kahte ossa. Kumbagist salgast saadetakse kaks liiget teise salga juure salakuulajaks. Iga salk püüab oma aaret võimalikult hästi peita. Salakuulajad peavad neid hoolega jälgima, võivad teemärkidega nende teekonna ära märkida jne. Hiljem püüavad nad oma salgale võimalikult täpselt kirjeldada kohta, kuhu aare peidetud, ei tohi aga minna otsimisele kaasa. Salk, kes esimesena vastaspoole aarde üles leiab, on võitja. Kui vaenuline pool salakuulajat märkab, langeb ta määngust välja.

Mis värvi ma olen.

Laul on laiali värvilisi pabereid ning riideribasid. Salgaliikmed on nummerdatud. Juht asetab küsimusi. Näit.: mis värvi on töotusmärk? viie aasta märgi alus? jne. Asetanud küsimuse hüüab ta ühe numbri. Vastavad numbrid jooksevad laua juurde ning otsivad välja õige värvi. Kes värviriba esimeseks juhi kätte toob, saab kolm, järgmine kaks, kolmas ühe punkti. Salk millisel mängu lõppedes enam punkte on võitja.

Kujundid.

Võistlejale antakse paberilehed igasuguste kujunditega (näit.: süda, nõel, käsi). Tuleb leida loodusest vastava kujuga taimi (süda — sirelileht, nõel — okas jne.) Kes toob kõige huvitavama kogu on võitja.

*

Mida enam sa inimesi tundma õpid, mida enam sa teed ning mida enam sul läbielamusi, seda rikkam sa oled. Isegi kui nad vahest on ebameeldivad — see on elu.



HARJU SKAUTMALEVAST.

24. mail s. a. asutati Harju Skautsõprade Selts asukohaga Raplas. Seltsi asutamiseks oli kohapealsed ettevalmistused teinud kohalik rühmitusevanem h-ra Randmäe. Asutamiskooselekust võttis osa 20 isikut ja selts asutati ühisel otsusel. Juhatusse valiti h-ra Ernst Keigla, p-ra Elli Toom, rühmituse vanem Rändmäe; h-ra Enn Koermets ja p-ra Liis Tiitso. Asemikeks valiti h-ra Reedik Tarkmeel ja Arnold Pallik.

Revisjoni komisjoni said h-ra Kasemets, p-ra Randmäe ja p-ra Jürgenson. Liikmeks maksuks määrati 1 kr. aastas.

Asutamiskooselekul viibisid ka rühmitust kontrollima sõitnud malevavanem kolonelleitnant J. Rimmel, malevajuhd skautmaster A. Miller ja sekretär noorem-skautmaster V. Pihlasalu. Maleva juhatusliikmed esinesid seletuste ja aruannetega.

Raplasse kutsuti kokku kohalikkude skautlikkude ja koolinoorte esindajad, kus loodi toimkond, kes korraldab kohapealseid üldpüütusi, millest võtavad osa kõik eel-poolnimetatud noored. Leiti, et sellase toimkonna olemasolu on hädavajalik, et mitte üht organisatsiooni eelistada teisele. Sõnavõtudest ilmnis, et seni kui ka edaspidi Raplas süvendatakse kõigi noorteorganisatsioonide vahel koostööd rahvuslikkude pidulikkude sündmuste puhul. Koosolekust võtsid osa Harjumaa progümnaasiumi juhataja h-ra Ranna, Algkooli juhataja h-ra Randmäe, kodutütarde juht p-rl Jänes, noorkotkaste malevkonna päalik h-ra Tamm, skautide poolt Harju maleva vanem, juht ja sekretär.

Mai kuu lõpul toimus Harju skautmaleva juhtide kontrollisõit rühmitustesse ja rühmadesse. Põhjalikult tutvuti Rapla rühmitusega, kus toimusid mitmesugused õppused, võistlused ja katsed. Rühmitusse kuulub 67 liiget. Skautide osas teostas katseid skm. Miller hundudele n-skm. Pihlasalu. Päevase-tegevuse paremuse järjekord kujunes: 1. Bulldog salk, 2. Kotkas, 3. Rebane, 4. Öökull ja 5. Merikajak. Malevavanema poolt annetatava mälestuseseme omas Bulldog.

TALLINNA MALEVAST.

Olid kibedad sisevõistlused seltskondlikes mängudes ja skautaladel. Kuna toimetaja härra kurtis ruuminappuse üle käesolevas numbris, siis tulen temale vastu ja läkitan tulemused järgmise numbriga jaoks.

Maleva hundude juht sõitis „välismaale“ — seekord vaid Kopli trammiga; sinna, kuhu koonduvad kõik ajateenijad madrused.

Tema järglaseks kuuldavasti saavat Ats (Peikel).

Juhtide kümnepäevane laager korraldatakse kohe peale Võidupüha „Ännijärvel“ (Aegviidus).

Jüripäeval oli Sõjamäe hiies maleva koondus lõkkeõhtuga.

P. R.

JUUDI SKAUDID ALGASID SUVIST TEGEVUST.

Tallima Skautide Maleva juudi skautide rühmitus „Hasomer-Hazair“ (tõlkes noorvalvur) avas oma suvise tegevuse skautide ja hundude laagriga, mis toimus 10. kuni 14. juunini s. a. Kose-Lükatil — Punase Risti vabaõhukooli lähedal.

Laager oli mõeldud noortele juhtidele harjutusteks ja noortele liikmetele puhkuseks. Laagri kavas peale tavalise oli erilist rõhku pandud sportlikkudele harjutustele, mängudele; võistlustele ja praktilistele töödele.

Laagris oli igal õhtul lõkketuli skautlikkude ettekannete ja lauludega.

Peale nimetatud laagri korraldavad sama rühma skaudid vanematele poistele rändlaagri Põhja-Eestis ning võtavad osa Riia juudi skautide üldlaagrist Lätis.

Teateid välisskautide organisatsioonidelt.

2 Hollandi rover-skauti K. Versol ja M. H. Wildt sõidavad pärast Rootsi skautide laagrit 8. VIII Eestisse, et tutvuneda meie tähtsamate linnadega ja kohtadega. Juhtideks paluvad nad meie kohalikke skaute.

Leedu skautide II-ne rahvusvaheline juubellaager.

8.—18. juulini s. a. peetakse Leedu skautide 20 a. juubellaager ilusas dr. Basanavičiuse-Pargis Aukštoji Panemunė's. Kaunas läheduses Nemunas'e jõe kaldal. Sellest laagrist võtavad osa Leedu hundud, skaudid, roverid, mereskaudid ja akadeemilised üliõpilasskaudid, kokku üle 2000 skaudi ja peale selle välisriigi skaudid külalistenä.

Laagritööd korraldatakse võistlussüsteemi järele. Spordipeos, mis korraldatakse Riigi staadionil, võtavad osa peale skautide ka gaidid, kes kannavad ette Leedu rahvaintantse. Mereskauditel on ette nähtud vee-spordi-pidu.

Laagris on ka skaudi näitus.

Õhtuti kogunetakse lõkketulele. Neli neist pühendatakse: 1) kodumaale, 2) Nemunas'ele, 3) kunstile ja 4) juubelpeole.

Osavõtjatele korraldatakse väljasõitusi: 1) Kaunasesse, 2) Pažaislis'se girlguidide laagri, mis peetakse ära 8.—21. VII s. a. ja 3) Läänemere äärde, kus asuvad kuulsad ränd-liivaseljadid (düünid).

Et Leedu skautide laager langeb ühe aja peale Leedu 20 a. iseseisvuspeoga, siis korraldatakse Leedu Vabariigi presidendile, kes ühtlasi ka Leedu skautide peavanem on, suur tõrvikutega rongikäik tema austamiseks. — Laagrimaks — 36 Liti (umbes Ekr. 23.—), mille eest saab 4 korda päevas süüa, õlekott, laagrimärk, laagrijuht, laagriajaleht ja 3-est ekskursioonist osavõtta. Peale selle võivad skaudid kaasa elada I Leedu Rahvauslise olümpiaadi peos, mis kestab 17.—31. VII s. a. — Hinnaalandust raudeedel saab: alla kolme skaudi — 50%, üle selle arvu 87,5%. Üldkulu Tallinnast osavõtjale oleks umbes 38 kr. — 40 kr.

*

Eclaireure de France korraldab Rover-skautide laagri 21.—28. VII 38. Laffrey's (Iserè) Grenoble läheduses.

Laagrimaks Fr. 160.— (Ekr. 18.— umbes).

*

Daani Y. M. C. A. korraldab rover-skautide laagri 7.—12. VIII.

Laagrimaks 5 päeva eest 16 shillingit.

Ühenduses Austraalia 150. a. juubeliga peetakse ära Austraalia skautide Jamboree Sydneys 29. XII 38. — 9. I 39.

Eesti skaute kutsutakse sellest osavõtma.

Informatsiooni selles saab aadressil

„Mr. Jeo O. Norrak

36 New South — Head Road

Vaueluse. Sydney

N.S.W. Australia.

— — —

Kirjavahetust soovivad skautidega:

1) Richard Kershner, Eagle Scout. Troop. 54, 3114 Hassler Str., Dayton, Ohio U.S.A.

Kirjutada võib inglisis- või saksa keeles.

2) Kes soovib ühe Hollandi skaudiga margivahetusse astuda, saatku oma aadress E. S. M. Peastaabile.

TEATEID PEASTAABIST.

Pühapäeval, 8. mail s. a. toimus Tallinnas Eesti Skaudi Sõprade Seltside Liidu korraline peakoosolek, kus valiti Seltsile uus juhatus. Juhatusse valiti:

— esimeheks skm. E. Maddisoo,

— abiesimeheks kol.-ltm. J. Rimmel,

— sekretäriks skm. J. Kõks,

— laekuriks skm. A. Mitt,

— välissekretäriks skm. B. Rautsmaa,

— ametita liikmeiks skm. N. Kann ja

gdr. E. Hünerson.

Samal koosolekul valiti ka skautidele ja gaididele uued Peastaabi liikmed.

Skautidele:

— vanemaks skm. N. Kann,

— abivanemaks skm. E. Maddisoo,

— Peast. ülemaks ins. A. Geering,

— Peastaabi ülema abideks skm.

H. Michelson ja skm. V. Andreesen,

— laekuriks skm. A. Mitt,

— välissekretäriks skm. B. Rautsmaa.

29. mail s. a. toimus eelmise koosoleku jätkuna Tallinnas erakorraline Skaudi Sõprade Seltside Liidu peakoosolek, kus võeti vastu Liidu uus põhikiri, Malevate Skaudi Sõprade Seltsi uus põhikiri, Eesti Skautide Maleva uus põhimäärus ja Eesti Gaidide Maleva uus põhimäärus. Nende kehtima hakkamist võib loota käesoleval suvel.

TOIMETUSELT

„Eesti Skaut“ nr. 7 ilmub septembri kuul s. a. Soovime kõigile „Eesti Skaudi“ lugejatele head suvepuhkust.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. Vastutavtoimetaja: N. KANN. Toimetaja: L. KÄRSEN. Toimetuse liikmed: R. TÕNURI, V. SUISUSAAR, R. ROOS, R. KÄRNER, gdr. E. KARIK ja ngdr. N. BLÕSKO. Talituse juht: L. JÄGEL. Üksiknumbri hind 20 senti. Aastakäik kr. 1.50. Ilmub aastas 10 numbrit. Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Vene tn. 26.

A. LE COQ'I TEHASED

Tartus ja Tallinnas

Noored teavad,

kui maitsevad on meie karastus-
joogid Jürijook • Sooda •
Kreuzina ja Luscher & Matieseni
mahladest valmistatud mahlajoogid

Ilmunud kirjandust:

I Skm. Harri HAAMER'i sulest „**JEESUS KUTSUB**“.
Seitse juttu lastele. Illustratsioonid autorilt. Põnevad tseenid. Jalgpallimeeskond kirikus. Lapsed merehädas. Väikse trummimehe õhtupalve.

Müügil raamatukauplusis hinnaga kr. 0,30.

II „**NOORTE KOTKASTE VORM I**“. Vormi kirjeldused ühes lõigetega.

Müügil raamatukauplusis ja Kaitseliidu Tarvete laos hinnaga kr. 0,20

III Huvitav ja erialaline ajakiri „**EESTI VÕIMLEJA**“.
Suures formadis. Pildirohke. Kehalise kasvatus ja võimlemise alalt põhjalikud uurimised ja kirjutised. Skautidele sportlastele vajalik. Ainuke ajakiri sel alal.

Ilmub 12 korda aastas $\frac{1}{2}$ aasta kr. 3.—

Toimetus-Talitus Tallinnas Vene t. 1—19. Jooksev arve 450

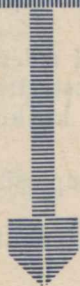
Ar 938
Eesti

A-S. „VOLTA TEHASED“

TALLINN, SOO T. 27



Skaudid triigivad
oma pükse ainult



„VOLTA“
triikrauaga